

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 สามารถสรุปผลได้ตามกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่และในปัจจุบันยังคงดื่มอยู่
2. กลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่แต่ในปัจจุบันเลิกดื่มแล้ว
3. กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่

1. กลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่และในปัจจุบันยังคงดื่มอยู่ ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง อายุระหว่าง 30-34 ปี อาชีพนักงานขับรถ และไม่ระบุรายได้ต่อเดือนให้ทราบ

1.1 ในด้านสื่อโฆษณาหรือแหล่งที่ทำให้รู้จักเครื่องดื่มเกลือแร่ พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 89.18 รู้จักจากสื่อโทรทัศน์ รองลงมา r้อยละ 53.36 รู้จักจากวันข่าวข้อมูลข่าวและร้อยละ 46.64 รู้จักจากวันข่าวรายยา

1.2 ในด้านเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่ครั้งแรก พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 62.31 อยากทดลองดื่ม

1.3 ในด้านคุณประโยชน์ที่คาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่ พบว่าคุณประโยชน์ที่คาดหวังมากที่สุดคือ ช่วยบรรเทาอาการอ่อนเพลียร้อยละ 60.82 รองลงมาช่วยกดแทนเกลือแร่ที่สูญเสียไป จากการทำงานหรือเล่นกีฬารือออกกำลังกายร้อยละ 31.34

1.4 ในด้านข้อดีที่บอกร้อยที่สุด พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 88.06 ของกลุ่มตัวอย่างนี้ ดื่มข้อดีที่สปอนเซอร์ กันบ่อยที่สุด รองลงมา r้อยละ 6.34 ดื่มข้อดี ลดร่องรอย และร้อยละ 4.10 ดื่มข้อดีไว้เกอร์

1.5 ในด้านปัจจัยที่ใช้กำหนดในการเลือกยี่ห้อ พบว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการเลือกยี่ห้อคือการหาซื้อได้ง่ายร้อยละ 70.90 รองลงมาคือการเห็นโฆษณาร้อยละ 54.85 และราคาถูกร้อยละ 34.70

1.6 ในด้านเวลาและความถี่ในการดื่ม พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 55.59 จะดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่ เมื่อรู้สึกอ่อนเพลีย รองลงมาถูกร้อยละ 15.30 ดื่มหลังจากเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย และร้อยละ 14.56 ดื่มเมื่อรู้สึกกระหายน้ำ ส่วนความถี่ในการดื่มน้ำ พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.03 จะดื่มเป็นครั้งคราว นานกว่า 1 เดือนต่อครั้ง รองลงมา ร้อยละ 25.75 ดื่มน้ำ 1-2-3 ลิตรต่อครั้ง

1.7 ในด้านสถานที่ดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่ พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 51.87 จะดื่มที่สถานที่ซื้อ เครื่องดื่มเกลือแร่ รองลงมาถูกร้อยละ 29.84 ดื่มที่บ้าน

1.8 ในด้านสถานที่ซื้อเครื่องดื่มเกลือแร่ พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 60.82 จะซื้อตามร้านขายของชำหรือร้านค้าปลีก รองลงมาถูกร้อยละ 26.87 ซื้อตามร้านขายยา

1.9 ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการตั้งราคาจำหน่ายเครื่องดื่มเกลือแร่ ในปริมาณหนาดบรรจุ 250 มล. พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 74.25 ของกลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า ราคางานขายสูงสุดไม่ควรเกิน 5 บาท และส่วนใหญ่ร้อยละ 70.89 ให้ความเห็นว่าราคาน้ำสุก ไม่น้อยกว่า 3 บาท

1.10 ในด้านทัศนคติที่มีต่อการซื้อขายบรรจุภัณฑ์ พบว่าต่ออย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 61.94 พอใจในมาตรฐานบรรจุที่เป็นมาตรฐาน

1.11 ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของเครื่องดื่มเกลือแร่ในแต่ละช่อง รสชาติ กลิ่น และสี ยี่ห้อที่กลุ่มตัวอย่างดื่มบ่อยที่สุด พบว่า ยี่ห้อสปอนเซอร์ มีรสชาติความหวาน และความเปรี้ยวกำลังดี สีไม่เข้มหรือจางเกินไป กลิ่นเดชวนค่อนข้างมาก ยี่ห้อสตรองเค มี รสชาติความหวานเกือบกำลังดีคือหวานน้อยไปเกิด ล้วนความเปรี้ยวออยู่ในเกณฑ์กำลังดี สีไม่เข้มหรือจางเกินไปและกลิ่นกำลังพอดี แต่ไม่ถึงกับชวนค่อนข้างมาก

1.12 ในด้านรสชาติที่กลุ่มตัวอย่างชอบ พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 48.51 ชื่นชมรสชาติแบบหวาน อันเปรี้ยว โดยไม่ควรหวานและเปรี้ยวเกินไปและทางด้านการใส่คาร์บอนเนต

เพื่อกำให้เกิดรสชา พนว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.36 ของกลุ่มตัวอย่างนี้ไม่ชอบรสชา

1.13 ในด้านทัศนคติเกี่ยวกับประโยชน์ของเครื่องดื่มเกลือแร่ พนว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 40.3 ของกลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า เครื่องดื่มเกลือแร่ช่วยบรรเทาอาการอ่อนเพลีย รองลงมาร้อยละ 25.37 ให้ความเห็นว่าเครื่องดื่มเกลือแร่ช่วยกำให้สดชื่น

1.14 ในด้านทัศนคติเกี่ยวกับโทษของเครื่องดื่มเกลือแร่ พนว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 42.91 ของกลุ่มตัวอย่างคิดว่า ไม่มีโทษต่อร่างกาย

2. กลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่แต่ปัจจุบันเลิกดื่มแล้ว ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างนี้เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุระหว่าง 35-39 ปี อาชีพแม่บ้านและกลุ่มที่ไม่ได้ทำงานระดับรายได้ต่ำเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท

2.1 ในด้านสื่อโฆษณาหรือแหล่งที่ทำให้รู้จักเครื่องดื่มเกลือแร่ พนว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 83.54 รู้จักจากสื่อโทรทัศน์ รองลงมา ร้อยละ 43.04 รู้จักจากร้านขายของชำและร้อยละ 36.71 รู้จักจากร้านขายยา

2.2 ในด้านเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่ครั้งแรก พนว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 81.01 อยากทดลองดื่ม

2.3 ในด้านเหตุผลที่เลิกดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่ พนว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 63.29 ของกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลว่า เครื่องดื่มเกลือแร่ไม่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

3. กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่ ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุระหว่าง 15-19 ปี ไม่ได้ทำงาน และมีรายได้ต่ำเดือนต่ำกว่า 2,000 บาท

3.1 ในด้านสื่อโฆษณาหรือแหล่งที่ทำให้รู้จักเครื่องดื่มเกลือแร่พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 95.42 รู้จักจากสื่อโทรทัศน์ รองลงมา ร้อยละ 28.76 รู้จักจากร้านขายของชำและร้อยละ 26.14 ร้านขายยา

3.2 ในด้านเหตุผลที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่ พนว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ

55.55 ของกลุ่ม ตัวอย่าง ให้เหตุผลว่า เครื่องดื่มเกลือแร่ไม่มีประโยชน์ต่อร่างกายแต่ ประการใด และในอนาคตที่ไม่คิดที่จะดื่ม

3.4 ในด้านทัศนคติเกี่ยวกับโทษของเครื่องดื่มเกลือแร่ พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 33.39 ของกลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า เครื่องดื่มเกลือแร่ไม่มีโทษต่อร่างกาย

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาครั้งนี้ สามารถสรุปผลได้ คือ

- ผู้บริโภคไม่ถึง 70% มีความเห็นว่าประโยชน์ของเครื่องดื่มเกลือแร่ คือ กดแทบพลังงานหรือเกลือแร่ที่สูญเสียไปเนื่องจากกรอกกำลังกาย เล่นกีฬาหรือทำงาน
- ผู้บริโภคเพศชายและเพศหญิงให้ความเห็นเกี่ยวกับรสชาติที่ชอบไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้เขียนได้ใช้วิธีการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร และข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น เพื่อให้ข้อมูลที่ได้นี้เกิดประโยชน์มากขึ้น ผู้เขียนจึงได้นำ เอาข้อมูลอื่น ๆ ที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประสบการณ์ต่าง ๆ มา ประมวลเข้ากับข้อมูลที่ศึกษาได้เพื่อสรุปขึ้นเป็นข้อเสนอแนะ แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาในครั้ง นี้เป็นการศึกษาทางด้านวิชาการเท่านั้น ดังนั้นผลที่ได้ในทางปฏิบัติจะมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการนำข้อมูลเหล่านี้มาประยุกต์ร่วมกับเทคนิคหรือกลยุทธ์ในการตลาดอื่น ๆ ให้ เหมาะกับสภาวะการณ์ในขณะนั้นด้วย ซึ่งข้อเสนอแนะต่าง ๆ นี้ที่จะสรุปได้ดังต่อไปนี้

- ด้านผลิตภัณฑ์ (Product)** บริษัทผู้ผลิตจำหน้าที่การดำเนินธุรกิจรสชาติของเครื่องดื่มเกลือแร่ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งจากการศึกษาพบว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่ ชอบรสชาติแบบหวานอมเปรี้ยว ดังนั้นบริษัทผู้ผลิตจำหน้าที่ควรที่จะต้องปรุงแต่งรสชาติให้ได้ อย่างที่ผู้บริโภคต้องการและในการผลิตทุกครั้งทุกชุดควรมีรสชาติเหมือนกัน มิฉะนั้นอาจจะ ทำให้ผู้บริโภคเกิดความเช้าใจผลิตภัณฑ์ส่วนผสมของการผลิตที่เป็นได้ ถ้ารสชาติของเครื่องดื่ม

เกลือแร่ที่ดีมั่นคงครั้งมีความแตกต่างกัน นอกจากริชัฟฟ์ผลิตจำหน่ายควรเพิ่มรายรับ โดยมุ่งเน้นไปที่รัฐภาคีของผลไม้ตามธรรมชาติ เช่น รสสตรอเบอร์รี่ รสลัม สับปะรด เป็นต้น เพื่อให้ผู้บริโภคได้มีโอกาสเลือกรสชาติที่ตนเองชอบได้มากขึ้น

ในด้านการบรรจุภัณฑ์ (Packaging) บริษัทผู้ผลิตจำหน่ายควรใช้ภาชนะบรรจุแบบขวดแก้ว เนื่องจาก การศึกษาพบว่า ผู้บริโภคล้วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ภาชนะบรรจุควรเป็นแบบขวดแก้ว และด้วยข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุขชี้งกำหนดไว้ว่า ต้องแจ้งให้ผู้บริโภคทราบว่า ในเครื่องดื่มเกินวันละ 1,000 มิลลิลิตรนั้น บริษัทผู้ผลิตจำหน่ายควรบรรจุในขวดแก้วที่มีปริมาณ 250 มิลลิลิตร เพื่อย่อกระชับของการแจ้งผู้บริโภค โดยแจ้งในผลลัพธ์ว่า "ไม่ควรดื่มเกินวันละ 4 ขวด" ซึ่งทำให้ผู้บริโภคเห็นแล้วเข้าใจได้ง่ายกว่า นอกจากนั้น การออกแบบฉลากปิดขวด ควรออกแบบให้มีลิสต์ส่วนผสมและส่วนผสมผู้บริโภคได้รับ ง่าย เนื่อง因为ผู้บริโภคให้เห็นเด่นชัดเพื่อย่อกระชับของการจดจำ แต่ทั้งนี้ ต้องระบุคำว่า เครื่องดื่มเกลือแร่โดยมีแบบสีคาด ตามข้อกำหนดของกระทรวงสาธารณสุข

2. ด้านราคา (Pricing) เนื่องจากการค้าขายในครั้งนี้พบว่า ราคามีจำหน่ายสูงสุดที่ผู้บริโภคให้ความเห็นนั้น อุปทานในเกณฑ์สูงสุดไม่เกิน 5 บาท ตั้งนั้นบริษัทผู้ผลิตจำหน่ายจึงควรคำนึงถึงข้อนี้ เนื่องจากราคาของเครื่องดื่มประเภทน้ำอุ่นชี้อุปทานในเกณฑ์ใกล้เคียงกันมีเป็นจำนวนมาก เช่น น้ำอัดลม น้ำเปล่า ซึ่งสามารถใช้คู่กับแพนกันได้

3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Channel of distribution) จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จะคำนึงถึงการหาซื้อได้ง่ายเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการเลือกซื้อห้องน้ำอุ่นเกลือแร่ และมักจะหาซื้อตามร้านขายของชำ และร้านขายยา ตั้งนั้น เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคในการหาซื้อได้ง่าย บริษัทผู้ผลิตจำหน่ายควรที่จะกระจายลินค์ผ่านร้านค้าปลีกต่าง ๆ ให้มากที่สุด โดยเฉพาะร้านขายของชำและร้านขายยา นอกจากนี้บริษัทผู้ผลิตจำหน่ายยังอาจจะเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายด้วยการจัดหน่วยรถขายบล็อกไปตามสถานที่ที่มุ่งเน้นคุณค่าการค้าและสถานที่เล่นกีฬารือออกกำลังกายทั่วไปซึ่งเป็นจุดที่เสียเงินซึ่งผู้บริโภคอาจรู้สึกอ่อนเพลียและต้องการดื่มน้ำเพื่อชดเชยและบรรเทาอาการอ่อนเพลีย และ ด้วยผลจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้จากการศึกษานั้น จะดื่มเครื่องดื่ม

เกลือแร่ เมื่อรู้สึกอ่อนเพลียและก็จะดีม ณ จุดที่ซื้อเครื่องดื่มเกลือแร่นั้น ๆ ดังนั้น การเพิ่มช่องทางการจำหน่ายหรือเพิ่มจุดขายในช่องทางนี้จะทำให้บริษัทผู้ผลิตจำหน่ายมีโอกาสส่วนของความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็วและผู้บริโภคก็ได้รับผลกระทบโดยชั้นอย่างเต็มที่ เช่นเดียวกัน

4. ด้านการส่งเสริมการจำหน่าย (Promotion) เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากระทรวงสาธารณสุข ได้จัดเครื่องดื่มเกลือแร่เป็นอาหารที่ต้องควบคุมเฉพาะประเภทเครื่องดื่ม ดังนั้นในการส่งเสริมการจำหน่ายลินค้าประเภทนี้ บริษัทผู้ผลิตจำหน่ายควรจะกระทำการที่ด้วยความระมัดระวัง เพื่อป้องกันและหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดอันจะเกิดขึ้นจากการกระทำการที่เกินจากข้อกำหนดหรือผิดจากข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ เช่น การส่งเสริมการขายเพื่อที่จะกระตุ้นให้ผู้บริโภคดื่มน้ำอัดลมน้ำแข็ง แต่ไม่ได้บอกให้ผู้บริโภคทราบถึงปริมาณการดื่มน้ำสูงสุดต่อวัน เป็นต้น

กลยุทธ์การส่งเสริมการจำหน่ายที่บริษัทผู้ผลิตจำหน่ายควรจะใช้ เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งตลาดหรือเพิ่มยอดขายจากการแนะนำลินค้าใหม่ ผู้เขียนได้เสนอแนวทางไว้ ดังต่อไปนี้

4.1 การโฆษณา (Advertising) ซึ่งพบว่าเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคเป็นอย่างมาก และจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า การโฆษณา มีส่วนช่วยให้ผู้บริโภครู้จักเครื่องดื่มเกลือแร่ และเกิดการอยากรู้ทดลองดื่ม ดังนั้นเพื่อให้ผู้บริโภคได้รู้จักเครื่องดื่มเกลือแร่ที่ห่อหพานิติจำหน่าย บริษัทผู้ผลิตจำหน่ายจึงควรมีการโฆษณาโดยควรเลือกโทรศัพท์ที่เป็นสื่อโฆษณา เพราะจากการศึกษาพบว่าโทรศัพท์เป็นสื่อโฆษณาที่ทำให้ผู้บริโภคส่วนใหญ่ได้รู้จักเครื่องดื่มเกลือแร่มากกว่าสื่ออื่น ๆ และเนื่องจากมีข้อจำกัดการโฆษณา ประเภทนี้จากการตรวจสอบลินค้าประเภทนี้ ดังนั้นเพื่อป้องกันการโฆษณาที่เกินความจริงหรือผิดจากข้อกำหนดของกระทรวงสาธารณสุข และอาจทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดในตัวลินค้าได้ บริษัทผู้ผลิตจำหน่าย ควรโฆษณาลินค้าประเภทนี้ โดยเน้นข้อมูลสำคัญที่ผู้บริโภคควรทราบและสามารถสร้างแรงจูงใจให้เกิดกับผู้บริโภคในการอยากรู้ได้ดังนี้

1. ประโยชน์ที่จะได้จากการบริโภค โดยบริษัทผู้ผลิตจำหน่ายควรแจ้งให้ผู้บริโภคได้เข้าใจอย่างแท้จริงถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการบริโภค ไม่ว่ามีการโฆษณาที่เกินเลยหรือส่อไปในทางหลอกลวง ซึ่งจะเป็นการเอาเปรียบและอาจเกิดการลับลากก่อ

ผู้บริโภคได้ ทั้งยังอาจมีการตัดค้านในกลุ่มผู้บริโภค ก็ไม่เห็นด้วยต่อการบริโภคเครื่องดื่ม
ประเภทน้ำแข็งร่ากระจาดออกไป ซึ่งอาจจะทำให้ภาพพจน์ของลินเด้ากู๊กมองไม่เก่งลงก็เป็นได้และ
ในการโฆษณาหันเก็ตความเรียบหักไปที่เศษชามากกว่าเศษหญิง เนரะจาก การศึกษาพบว่า
เศษชามจะดื่มเครื่องดื่มเกลือแร่มากกว่าเศษหญิง

2. เครื่องดื่มเกลือแร่ เป็นเครื่องดื่มน้ำตาลหนึ่งซึ่งใช้ดื่มแทนน้ำเปล่า
น้ำอัดลมหรือเครื่องดื่มประเภทอื่นได้ โดยเฉพาะกับกลุ่มผู้บริโภคที่เล่นกีฬา ออกกำลังกาย
และทำงานหนักซึ่งต้องสูญเสียเหงื่อเป็นจำนวนมาก และด้วย เพราะเหตุว่าเครื่องดื่มเกลือแร่
สามารถที่จะช่วยทดแทนเกลือแร่ที่สูญเสียไปจากการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย หรือทำงานหนัก ได้
อีกทั้งยังสามารถใช้ดับกระหายและช่วยทำให้สดชื่นได้อีกด้วย จึงเหมาะสมที่จะเป็นจุดโฆษณาที่จะ
ทำให้ผู้บริโภคกลุ่มนี้เกิดความสนใจและต้องการซื้อในที่สุด แต่ทั้งนี้บริษัทผู้ผลิตจำหน่ายจะต้อง
ไม่ลืมข้อความโฆษณาที่จะต้องแจ้งให้ผู้บริโภคทราบถึงปริมาณการดื่มน้ำสูงสุดต่อวันที่ควรดื่ม

4.2 การส่งเสริมการขาย (Sales promotion) บริษัทผู้ผลิตจำหน่ายสามารถ
ทำการส่งเสริมการขายได้ทั้งส่วนที่เป็นร้านค้าและผู้บริโภค ซึ่งกลุ่มที่ผู้เขียนได้เสนอแนะ¹
ไว้มีดังนี้

การส่งเสริมการขายร้านค้า (Trade promotion) เป็นการส่งเสริมการขายที่ให้
ประโยชน์กับร้านค้าโดยตรง ซึ่งวิธีการต่าง ๆ มีดังนี้คือ

1. การให้ส่วนลดข้อนหลังประจำเดือน (Rebate) ซึ่งเป็นวิธีการส่งเสริม
การขายร้านค้าวิธีหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ร้านค้าพยายามที่จะผลักดันลินเด้าให้ โดยวิธีนี้จะกระทำ
ในลักษณะการให้ส่วนลดเพิ่มเติมจากส่วนลดปกติ และจะให้ทุก ๆ ล้านเดือนหรือทุก ๆ
ไตรมาส โดยให้ในรูปของการหักส่วนลดคืนไป หรือให้ลินเด้าทดแทนส่วนลดที่จะได้คืน ซึ่งใน
ความคิดเห็นของผู้เขียน ขอเสนอให้คืนในรูปของตัวลินเด้าจะดีกว่า เพราะเป็นการเพิ่มปริมาณ
การขายและช่วยลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลง

2. การให้คูปอง (Coupon) วิธีการนี้บริษัทผู้ผลิต จำหน่าย จะต้องให้คูปอง²
แฝงไปกับลินเด้า โดยจำนวนคูปองที่ให้ก็จะขึ้นอยู่กับปริมาณการส่งซื้อลินเด้าของร้านค้า และ
ร้านค้าก็สามารถที่จะนำคูปองที่ได้รับไปแลกของรางวัลต่างๆ จากบริษัทได้ และวิธีการนี้ บริษัท

ผู้ผลิตจำหน่าย ควรจะจัดเฉพาะช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งอาจมีระยะเวลา 4-6 เดือน เช่น ในช่วงฤดูร้อน เพราะเนื่องจากว่าในช่วงนี้ผู้บริโภค โดยทั่วไปจะรู้สึกกระหายน้ำมาก เป็นต้น และบริษัทผู้ผลิตจำหน่ายก็จะต้องกำหนดรางวัลที่แน่นอนไว้ล่วงหน้าและประชาสัมพันธ์ให้ร้านค้าทราบก่อนดำเนินการ

การส่งเสริมการขายผู้บริโภค (Consumer promotion) เป็นการส่งเสริมการขายที่มุ่งให้ผลประโยชน์โดยตรงแก่ผู้บริโภค ซึ่งวิธีการต่าง ๆ มีดังนี้คือ

1. การแจกของแถม (Premium) เป็นวิธีการส่งเสริมการขายที่ใช้ได้ผลมากกับผู้บริโภคที่มีพฤติกรรมในการซื้อเพื่อสะสมของแถม ตั้งแต่บริษัทผู้ผลิต จำหน่ายควรจัดรายการแจกของแถมควบไปกับลินค้าบ้าง เช่น การแจกแก้วน้ำ 1 ใบต่อการซื้อจำนวน 4 ขวด เป็นต้น

2. การจัดรายการซิงไชค์ (Contest) วิธีการนี้บริษัทผู้ผลิต จำหน่ายอาจใช้ฝาหัวครึ่งหัวครึ่งหัว เป็นชิ้นส่วนในการร่วมรายการซิงไชค์ เพื่อให้ผู้บริโภคสะสมและส่งเข้าซิงไชค์ ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ผู้บริโภคมีความจงรักภักดีต่อห้อ (Brand loyalty) และไม่หันไปคิดห้ออื่นแทน (Brand switching)

3. การซื้อลินค้าแรมลินค้า วิธีการนี้เป็นการเพิ่มปริมาณการซื้อต่อครั้งให้มีจำนวนมาก เช่นถ้าซื้อ 3 ขวดได้รับแรม 1 ขวดหรืออาจใช้วิธีการสะสมฟ้าหรือซองเปล่า เพื่อนำมาแลกลินค้าฟรี 1 ขวด เป็นต้น

4. การเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาและออกกำลังกาย ซึ่งวิธีการนี้จะเป็นการสร้างภาพจนของลินค้า ให้ผู้บริโภคได้ทราบถึงคุณประโยชน์ที่ได้รับจากการบริโภค หลังการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย เช่น การเป็นสปอนเซอร์ในการเดินหรือวิ่งการกุศล ด้วยการแจกแก้วน้ำและเครื่องดื่มเกลือแร่ฟรีแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตั้งกล่าว หรือการเข้าร่วมสนับสนุนกีฬาแห่งชาติด้วยการแจกเครื่องดื่มเกลือแร่ให้กับกีฬาดื่มฟรี หลังเสร็จลิ้นกากการแข่งขัน เป็นต้น